

учителитѣ, и на учителкитѣ, и на училищнитѣ настоятели. Нѣма вече, надѣвамъ се, да срѣщате онѣзи мѣнотии, които ви сѣ правяхъ по заплатитѣ, нѣма вече да виждате, мислѣ, онѣзи небрезливостъ и неमारение на училищнитѣ настоятели и селскитѣ общински управления и за да не простирамъ много, въ всичко ще срѣщнете подобрение и азъ се надѣвамъ, че и наследника ми, който и да е, и той не ще чувствува по малко по тѣзи свята длъжностъ, която се е възложила нему, само Вий трѣбва да бѣдете внимателни да отдавате приличната честъ, да слушате съвѣтитѣ му дадени отечески и вѣрвайте ме, че той може да се отнесе къмъ Васъ, или да се види Вамъ, че се отнася много по-добрѣ, отъ колкото азъ, защото вѣрвайте ме, азъ, ако и да Ви любяхъ, като свои сътрудници, ако и да ви защищавамъ, като мои братия, ако и да ви говоряхъ всичко откровенно и се основавахъ на закона, може би пакъ нѣкой отъ Васъ да е прѣтълкувалъ моето къмъ него отнасяние, моето къмъ него съобразяване съ закона. Вѣрвайте ме, Господа учители и учителки, че моятъ характеръ е въобще, да любѣ, а не да мразѣ, ако и да притѣлкуватъ нѣкои тѣзи моя постѣпка.

Като свършвамъ словото си, Господа учители и учителки, ако и да осѣщамъ прѣдсказаната скѣрбъ за отдѣлението ми отъ Васъ, нѣ тѣй като единъ день, или врѣменно, или вѣчно все ще се отдѣлиме единъ отъ други, нека за сега си оставимъ врѣменно „Съ Богомъ“ (и нека се рѣкуваме за всякаквъ случай), че ако назначението на новитѣ Инспектори се продължи до испита, то ще имаме олучай пакъ да се видимъ и да поработимъ заедно, или ако стане по-скоро, то да не губимъ тойзи сгоденъ случай, защото може и да не се видимъ вече.

Оставайте Съ Богомъ, мили мои сътрудници, дано Богъ Ви награди достойно за Вашитѣ искренни трудове по учебното дѣло; дано Богъ Ви даде здравие